

ת"פ 48299/03/21 - מדינת ישראל נגד מחמד סלים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48299-03-21 מדינת ישראל נ' סלים

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד הילה שושני מתביעות ירושלים
נגד הנאשם	מחמד סלים ע"י ב"כ עוה"ד מחמד ח'לאילה	

גזר דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וגניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק, בכך שבבוקר ה-1.11.2017 במגרש חניה בירושלים, נכנס הנאשם לרכב דרך חלונו האחורי. הוא הכניס את ידו לפנים הרכב ופתח את הדלת הקדמית ימנית ע"י משיכת ידית הפתיחה הפנימית. בהמשך גנב מהרכב מכשיר אייפון 8 חדש שהיה בקופסא והיה שייך למתלונן, בעל הרכב.

הודאת הנאשם הושגה בעקבות הסדר שכלל התחייבות של המאשימה לטעון לכל היותר למאסר בן חודש ימים שיכול יבוצע בעבודות שירות, בעוד הסניגור חופשי בטיעוניו. לצד זאת הוסכם כי יוטל על הנאשם פיצוי בסך 1,000 ₪ לבעל הרכב, המתלונן. יצוין, כי במעמד הצגת ההסדר, המתלונן הביע התנגדות נחרצת להסדר וטען כי הנזק שנגרם לו עמד על 6,000 ₪ לכל הפחות, עלות הטלפון החדש שרכש, לא כולל עלות תיקון הנזק לרכב, המשמש כרכב עבור נכה.

ראיות וטיעונים לעונש

במסגרת הראיות לעונש שמעתי את המתלונן שהעיד על הנזקים שנגרמו לרכבו ולו בעיקר בהיבט של הוצאות ועוגמת נפש. המתלונן הלין על כי לא שיתפו אותו בהגעה להסדר, לו הוא מתנגד. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר בן חודש ימים והסניגור ביקש להסתפק בענישה צופה פני עתיד, תוך שהתנגד להצגת עובדות החורגות מעובדות כתב האישום המוסכם.

קביעת מתחם העונש ההולם

גם אם הצדדים הציגו הסדר טווח שבו התחייבה המאשימה לעתור לענישה מקסימלית, על בית המשפט לבחון את ההסדר בראי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין. ראו בהקשר זה: ע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מ"י** (מיום 28.5.2017).

מתחם העונש ההולם מבוסס על עקרון ההלימה, הנגזר מהערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם וכן מדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - עבירות רכוש פוגעות בקניין הזולת ובפרטיותו וכן בתחושת הביטחון האישי שלו. עבירות כלפי רכב קלות לביצוע וקשות לפענוח לעתים קרובות, והנזק הכלכלי ועוגמת הנפש הנלווים להם אינם מבטלים. בענייננו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם התפרץ לרכב על פניו בצורה מקצועית וגנב ממנו מכשיר טלפון נייד חדש באריזתו. מדובר בניצול הזדמנות וביצוע עבירה מתוך בצע כסף בלבד. הנאשם צריך היה להימנע מביצוע העבירה והוא אחראי לה באופן בלעדי, ובפועל גרם נזק ממוני וכן עוגמת נפש למתלונן.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - מדיניות הענישה בעבירות רכב נוטה להחמיר, גם כשאין מדובר בעבירות גניבת רכב.

א. רע"פ 2837/10 **מ"י נ' אוחיון** (מיום 21.4.2010) - בתיק זה הורשע הנאשם בנסיבות חמורות יותר ממקורנו בחבלה לרכב, פריצה לרכב, וגניבה וכן בהחזקת סכין, וערעור על קולת העונש (של"ץ) התקבל ובית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר, גזר דין שאושר בבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 4338/15 **כהן נ' מ"י** (מיום 23.6.2015) - במקרה זה ניפץ הנאשם את שמשות הרכב וגנב ממנו תיק ובו מסמכים אשראי ומזומן בסך 400 ₪. הוא נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה במצטבר לתקופה זו.

ג. רע"פ 4738/20 **אבו סביתאן נ' מ"י** (מיום 22.7.2020) - בתיק זה הורשע הנאשם בהתפרצות לרכב עם אחר ובגניבה מרכב בשווי 41,000 ₪. אושר מתחם שבין עבודות שירות ל-16 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, תוך שהוער כי מדובר בעונש מקל.

עיינתי בפסיקה שהגיש הסניגור, שנסיבותיה שונות מנסיבותינו ולא מצאתיה רלבנטית.

מתחם העונש ההולם - נוכח האמור לעיל, עתירת המאשימה לכל היותר למאסר של חודש בעבודות שירות צריכה לעמוד ברף התחתון של מתחם העונש, ומכאן שהיא מקילה מדי, מה גם שלא הבנתי כיצד מתיישבת עמדה זו עם העמדה המחמירה של התביעה בעבירות של גניבת פלאפון, שם היא עותרת לרוב למאסר ממש. **מתחם העונש הראוי צריך לעמוד על חודש ועד 8 חודשי מאסר בנסיבות מקורנו.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לזכות הנאשם הודאתו, כן חלוף הזמן הניכר מאז ביצוע העבירה בנובמבר 2017 ועד הגשת כתב האישום בחודש באפריל 2021 וכן מצבו הרפואי (הוצגה לי תעודה המעידה כי הנאשם משתמש בקוצב לב). לחובת הנאשם עברו הפלילי שרובו בעבירות אלימות ומיעוטו בעבירות רכוש.

המיקום במתחם

בנסיבות שנוצרו, לא סברתי שניתן להימנע ממאסר בפועל ולכן אטיל מאסר בתחתית המתחם בהתאם לעתירת המאשימה. לצד זאת, מצאתי לחרוג מן ההסדר בכל הנוגע לסכום הפיצוי, שכן גם אם אתעלם מהטענות בדבר נזק לרכב, ידע שיפוטי הוא שפלאפון חדש, עלותו אלפי שקלים, ואין בפיצוי עליו הוסכם כי להביא לפיצוי סביר של המתלונן שטרם והגיע לשני הדיונים האחרונים, וניכר כי חש פגוע מן העבירה ומההתנהלות כלפיו מצד רשויות התביעה.

גזירת הדין

נוכח האמור גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודש ויום מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בכלא מעשיהו ברמלה ביום 1.12.2022 בשעה 12:00 כשהוא מצויד בת"ז ובהעתק גזר הדין. באפשרות הנאשם וב"כ לתאם מיון מוקדם.
- ב. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע וזאת בתוך שנתיים מיום שחרורו;
- ג. חודשיים מאסר, שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג עוון וזאת בתוך שנתיים מיום שחרורו;
- ד. פיצוי למתלונן ע"ת 7 (מר אייזנברג) בסך 4,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים החל מיום 1.3.2023, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

בטלפון: *35592 או 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ג תשרי התשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.